

Velfærdsministeriet
Att.: Nanna Mørch og Mie Henriette Eriksen
Mail: nam@vfm.dk og mie@vfm.dk

18. december 2008

Ældre Sagens høringssvar vedr. lov om ændring af lov om social service (Markedsføring af leverandører af samt servicebevis til personlig og praktisk hjælp).

Ældre Sagen hilser lovforslagets intention om at forbedre vilkårene for øgede valgmuligheder for den enkelte velkommen.

Ældre Sagen vil samtidigt vedr. servicebeviser §94 b. understrege:

- At det er af afgørende betydning, at der bliver tale om et reelt frivilligt tilbud om servicebeviser. Det må ikke på nogen måde være således, at kommuner f.eks. kan vælge, at tvinge enkelte ældre eller grupper af ældre til at modtage servicebeviser vedr. enkelttydelser - f.eks. indkøb - eller flere ydelser.
- At servicebevisets værdi til enhver tid skal give den ældre fuld compensation for de reelle udgifter i forbindelse med ansættelsen af hjælpere. Formuleringer vedr. uvedkommende udgifter til IT, pc må ikke bruges som mulige "kattelømme" for en underkompensation af brugeren, hvorved der indføres skjult brugerbetaling af bagdøren.
- Der må til enhver tid herske fuld klarhed for brugerne vedr. hvem arbejdsgiveransvaret i de enkelte situationer påhviler og hvad dette ansvar indebærer retligt for den enkelte.
- Der bør i forbindelse med lovgivningen og inden dens revision foretages en løbende evaluering, som bl.a. omfatter konsekvenserne af lovgivningen for:
  - o Brugernes tilfredshed og brug af ordningen,
  - o Udviklingen indenfor hjælpernes uddannelsesniveau,
  - o Kvaliteten af den udførte service for borgerne,
  - o Helheden og sammenhængen indenfor plejen og omsorgen,
  - o Forebyggelsesindsatsen,
  - o Omkostningerne ved administrationen af ordningen.

Lovforslaget sigter også mod, at gøre det lettere for leverandørerne at få adgang til selv at markedsføre deres ydelser overfor hjemmehjælpsmodtagerne. I det omfang dette betyder lettere adgang for brugerne til et ordentligt informationsmateriale, der omfatter alle væsentlige oplysninger, vil det være et fremskridt. Det er for mange svækkede ældre særdeles vanskeligt at danne sig et overblik over de efterhånden mange valgordninger og deres indhold samt at gennemskue, hvilken leverandør der er at foretrække.

Ældre Sagen vil derfor foreslå, at man fortsat stiller krav til materialets gennemskuelighed, at det skal være lettilgængeligt, hæderligt og retvisende.

F.eks. kunne man udmærket tænke sig, at man stillede krav til oplysninger om ernæringsindhold, råvarer mv. i forhold til informationsmateriale om madservice for at undgå reklamer på glittet papir for produkter med et maskeret lavt ernæringsindhold til underernærede ældre.

For at fremme gennemskueligheden og muligheden for nemmere at kunne sammenligne leverandører kunne man overveje at stille krav om, at materialet skal indeholde en form for standardiseret indikator for brugertilfredsheden med de forskellige leverandører.

Vedr. afgrænsningen af målgruppen for frit leverandørvalg skal det bemærkes, at selv om der kan være forståelse for, at man har indført undtagelse for frit leverandørvalg samt servicebeviser for beboere på plejehjem og lignende boligenheder pga. hensynet til en samlet koordineret indsats, er der fortsat ældre, der finder det besynderligt og diskriminerende, at de udelukkes fra valgmuligheder blot på basis af den boligform, som de er underlagt.

Med venlig hilsen
Ældre Sagen

Bjarne Hastrup
Administrerende direktør